

Laulu ristilukista v. 1898**säv. Jean Sibelius****suom. san. Aarni Kouta**

Tuol korprien kätöksässä ruohikon
Ja paisteessa siel auringon
Käy lukki niin suuri ja musta kuin yö
Se saalista vaanii ja syö

Sadepäivä sen vangiksi värjyen käy
Kun iltaisin verkkonsa taa hämärtäy
Jo tullessa yön hän alkaapi työn
Joka ainoan sielun hän vangita voi
Ja piinaten surmane voi

Ja aurinko sammu sen kehrää ei näy
Se yön ikihelmahan käy
Ja ihmiset sielutta harhailevat
Vain tuntien tiet avarat

Yön tummuus on heistä kuin hehkuva koi
He säikkyvät kerran jos valjeta voi
Ja rientäen pois näin eivätkö ois
Ikivapaata unta kun nähneensä vaan
He luulevat nukkuessaan

Mut lukki se punovi pauloja ain
Yks sielu ei lannistu vain
Se sielu käy vapaana aikojen taa
Sen sankarit perinnöks saa

Ja mainetta mahtia heille se tuo
Mut rauhaa ja lepoa koskaan ei suo
Se sankari on joka ain kuolohon
Lukin verkkoja vastahan taistella voi
Sillä kaikki he kaatuvat noin

Reppurin laulu v. 1900**säv .Oskari Merikanto****san. Larin Kyösti**

Luadogan meren randamil
mie kazvoin kaugobriha
siel mie paimoivirzie lauloin,
nyt eis on mieron piha.

Karjalan mail kuldakägözet kukkuu,
kirikön ristat kiildelöö,
taljankka se illoin tanssiloih kutshuu,
kandeleh hembieh helisöö.

Siel on kallis kandajain,
siel mielitiettoni tshoma.
Muamokullan kainalost on
mutshoin otettu oma.

Karjalan mail kuldakägözet kukkuu,
kirikön ristat kiildelöö,
taljankka se illoin tanssiloih kutshuu,
kandeleh hembieh helisöö.

Kierdelin da kierdelin,
on selga sumpthsan painos,
mieron matkamielenibä
omah kodih on ainos.

Karjalan mail kuldakägözet kukkuu,
kirikön ristat kiildelöö,
taljankka se illoin tanssiloih kutshuu,
kandeleh hembieh helisöö.

Illalle v. 1898**säv. Jean Sibelius****san. Aukusti Valdemar Forsman, vsta 1906****Koskimies**

Oi, terve! tumma, vieno tähti-ilta
Sun haaveellista hartauttas lemmin
Ja suortuvaisi yötä sorjaa hemmin
Mi hulmuaapi kulmais kuulamilta

Kun oisit, ilta, oi, se tenhosilta
Mi sielun multa siirtäis lentoisammin
Pois aatteen maille itse kun ma emmin
Ja siip' ei kanna aineen kahlehilta!

Ja itse oisin miekkoinen se päivä
Mi uupuneena saisin luokses liittää
Kun tauonnut on työ ja puuha räivä

Kun mustasiipi yö jo silmään siittää
Ja laaksot, vuoret verhoo harmaa häivä -
Oi, ilta armas, silloin luokses kiittää!

Finlandia v. 1899**säv. Jean Sibelius****san. Wäinö Sola v. 1937**

Oi Herra, annoit uuden päivän koittaa,
nyt siunaa armossas isäimme maa!
Soit aamuauringon yön varjot voittaa
ja taiston, ahdingon rauhoittaa.
Sua kansa kiittäen ain kunnioittaa
ja rauhaa toivoen uurastaa.

Korkeimman johtoon kansa Suomen luottaa,
vapaus-aaarrettaan se puolustaa.
Se kylvää siemenen ja tyynnä vuottaa
satohon tyytyen jos sen saa.
Siunaus Herran meille onnen tuottaa
ja turvan parhaimman lahjoittaa.